

2018/19

M11

Milí čtenáři,

naše jarní vydání M11 nám vznikalo za krásného jarního počasí a my doufáme, že už bude jenom hezky a teplo. Jaro nám každoročně přináší spoustu příjemných událostí a akcí, jako je například pálení čarodějnic, dva střední květnové dny v podobě svátku nebo Den Země. Užívejte si nádherných slunečných dní a vezměte si ke čtení třeba nové číslo našeho časopisu. Následující řádky jsou věnované líčení krásných zahrad, takže by Vám mohly navodit tu správnou náladu.

Vaše redakční rada

Líčení

Dnes bych vám ráda řekla něco o zahradě, ve které jsou velice krásné rostliny. Nejvíce ze všeho se mi líbí červené a modré kyticky, které jsou hodně okaté. Krásně září na všechny strany a jdou vidět snad na kilometry daleko. Potom mě velice zaujaly rostlinky, které mají skoro 2 metry, ale nejsou to stromy. Mají krásné velké květy jako sluníčko, které jsou růžové, bílé a žluté barvy. Také se mi líbí tráva, která je krásně zelená, a když se na ni pokaždé podívám, tak mi připomene kousek té krásné přírody. Na té zahradě velké jako oceán také rostou vysoké trávy ostré jako břitva. Zahrada je zdobena pouze přírodními ozdobami, jako jsou např. kamínky, kamenný květináč nebo keramické dekorace. Můžeme zde vidět vysoce se tyčící tenké stromy se zelenými lístečky na vrcholku, které tvoří korunu jako krále. Tahle zahrádka se mi moc líbí a mám ji hodně ráda.

Sára Schüllerová 7. C

Letní zahrádka

Dnes vám popíšu krásnou letní zahrádku. Když se na ni podíváte, oslní vás zářivé květy. Kdybyste kolem ní prošli, ucítíte příjemnou vůni květin. Když listy a květy tančí ve větru, tak máte pocit jako byste byli v pohádce. Růže rudé jako krev se na vás usmějí a stromky vám zamávají. Ranní orosené lístky vysuší letní sluníčko. U pivoňky stojí sádrový trpaslík, není tam jen tak. Hlídá barevnou zahrádku, aby ji zvědavá zvířátka neponičila. A tak se zvířátka jen kochají krásou letní zahrádky, tak jako já.

Lucie Lattenbergová 7.C

Příběh na pokračování

Byla jednou jedna elfka Viktorka. Ta se jednoho dne rozhodla, že se vydá do světa. Rozloučila se s rodiči a šla. Šla do začarovaného lesa, šla a šla, až najednou zpozorovala dvě víly, jak se baví o kamenech s různými schopnostmi. Viktorka věděla, že kdyby je našla, mohla by osvobodit své město od přízraku vznášejícím se pár centimetrů nad zemí. Všichni se ho báli a měli k tomu dobrý důvod.

Vždy, když se zjevil, zanechal po sobě jen spoušť a zmatek. Bylo to proto, že se za ním prohnovalo stádo dračích vajec, které se nikdy nevylihly a draci umřeli ve vejci nebo na pánvi. Ti tropili všelijaké drobnosti od shození stánku, až po zboření domů. Zjevovali se každý rok a každý rok si odnesli klíče, které vyrobil kovář. Nikdo ale nevěděl, k čemu může být přízraku klíč.

Viktorka se osmělila, vystoupila zpoza stromu a zeptala se víl, kde by mohla naleznout magické kameny. Víly se jí otázaly, k čemu potřebuje magické kameny. Viktorka se jim snažila vysvětlit problémy spojené s přízrakem, ale již v první větě ji víly zastavily, že o něm dobře vědí. Víly věřily, že je ta pravá, která by měla kameny dostat. Proto jí pověděly, že se nacházejí u tůňky Vítězství a Zklamání. Ale ani ony samy nevěděly, kde se přesně kameny nacházejí. Viky se zeptala, kde se nachází tůňka Vítězství a Zklamání. Víly jí řekly, že je pod Křišťálovou jeskyní. Když už se loučily, tak ji jedna z víl zastavila a řekla, že ji s největší pravděpodobností bude pronásledovat přízrak a nebude to snadná cesta, že si bude muset vybírat mezi lehkým a tím správným. Musíš také naleznout náramky, do kterých se kameny uloží, a dokud budou svítit, všichni jsou pravdomluvní a čestní. „A teď už jdi,“ pobídla ji druhá víla. Šla ještě hlouběji do začarovaného lesa, až došla na rozcestí. Byly tam dvě cesty. Jedna hezká, rovná a upravená ta druhá byla ošklivá, křivá a strašidelná. Viky se chtěla vydat tou hezkou, ale pak si vzpomněla, co jí víly řekly, a proto změnila cestu a vydala se po té horší. Šla a cestou se jí začaly do noh zařezávat trny z ostružin a růží. Po dlouhé a velice nepříjemné cestě došla k potůčku. Už viděla Křišťálovou jeskyni, ale byla ještě moc daleko na to, aby tam Viky došla a navíc se už začalo stmívat. Byla tak unavená, že se u potůčku svalila na zem a usnula tvrdým spánkem.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ!!!!!!!!!!

Lucie Friedbergová 6. B

Absolventské práce - anketa

Absolventské práce se blíží a my jsme se rozhodly, že zjistíme, jak jsou na tom deváté a osmé ročníky. Z každého ročníku jsme vybraly dvacet žáků. Podaly jsme jim osm otázek, které zní takto:

Budeš dělat absolventskou práci? Ano/Ne (Proč?)/Asi

Už víš, na jaké téma budeš dělat? Ano/Nevím/Zhruba

Máš vybraného garanta? Ano/Ne

Z čeho máš obavy?

Z čeho budeš čerpat informace?

Proč sis vybrala/l právě tohoto garanta?

S někým nebo sama/sám?

Pro odměnu nebo pro zkušenosti?

Deváté ročníky

Ano	Ano	Ano
Nevím	Zhruba	Nevím
Ne	Ano	Ne
Že to pokazím	Z diváků	Z vystupování před lidmi
Knížek a internetu	Z internetu, knih a z mé hlavy	Z internetu
/	Je spolehlivý/á a vyzná se	/
Sama	S někým	Sama
Pro zkušenosti	Pro zkušenosti	Pro zkušenosti

Ano	Ano	Ano
Ano	Ano	Ano
Ne	Ano	Ne
Z obecnstva	Že na to zapomenou	Ze všeho
Z internetu	Z mé hlavy	Z internetu a z mé hlavy
Sama	Sám	S někým
/	/	/
Pro zkušenosti	Kvůli odměně	Pro zkušenosti

Ano	Ano	Ano
Nevím	Ano	Ne
Ne	Ne	Ne
Z obecnstva	Ze všeho	Z obecnstva
Z internetu	Z internetu	Z internetu
S někým (Pokud někoho najdu)	Sama	Sám
/	/	/
Pro zkušenosti	Pro zkušenosti	Pro zkušenosti

Osmé ročníky

Ne...zbytečná práce navíc	Asi	Asi
/	Ne	Ne
/	Ne	Ano
/	Že se to pokazí	Že se to nepovede
/	Z internetu	Z internetu
/	S někým	Sám
/	/	/
/	Pro zkušenosti	Pro zkušenosti

Ano	Ano	Ano
Ano	Ne	Ne
Ne	Ne	Ne
Z přednesení	Nemám obavy	Nevím... uvidím
Z internetu	Z internetu	Z internetu
Sama	S někým	Nevím... uvidím
/	/	/
Pro zkušenosti	Pro odměnu	Obojí

Ne... Nevím	Ano	Ano
/	Ne	Ano
/	Ne	Ne
/	Z diváků	Nemám obavy
/	Z internetu	Z knížek
/	Sám	Sama
/	/	/
/	Pro zkušenosti	Pro zkušenosti

Aneta Pokladníková, Renáta Karásková a Sabina Tenorová 9.B

Rozhovor

Zdeněk Rotrekl

Učil jste někde jinde?

Ano, učil jsem na Německém zemském gymnáziu a Moravském gymnáziu

Líbí se vám tady?

Ano, škola je hezká a nemám se žáky problémy

Jaký máte názor na školní jídelnu?

Někdy je to dobrý, ale mohlo by to být víc zelený

Jaký předměty učíte?

Anglický jazyk, výchovu k občanství a mám domeček

Jaký je vaše nejoblíbenější jídlo?

Řízek a bramborák

Co vám nejvíc chutná ve školní jídelně?

Smažený řízek s kaší

Jste třídní učitel?

Ano, mám 6.A a je super

Duong Ngo Tri 7.C

Viktor Kaplan – reportáž

Odehrává se rok 3840. Byl vynalezen první časostroj, který pomocí částicové technologie přenáší po menších mikročásticích lidský organismus do minulosti. První prototyp byl zkoušen v základních školách, konkrétně v pátých třídách. Tento nezapomenutelný zážitek, který obyčejní lidé zažijí jednou za život, se nebude jen tak opakovat. Vyvolení žáci jedné z tříd si mohli vybrat, do jaké doby se chtějí teleportovat. Mezi šťastlivci jsem byl i já.

Nastal onen den, 5. října. Přišel jsem do vědecké výzkumné laboratorní haly S. E. D. Bylo tam hodně zajímavých, dokonce i nehmotných a nereálných věcí. Jako kdybyste se ocitli v něčem, co nemá smysl, ale přeci to nějakým způsobem jde. Ale nepochopitelným pro zcela normálního člověka. Předstoupil jsem před svůj osud - před vysoký portál přibližně velký jako dva rodinné domy. Na nic se nečekalo. Do programu, který byl s obřím vynálezem propojený, se nainstalovala data a letopočet. Já jsem si vybral rok 1934. V té době zemřel slavný vynálezce Viktor Kaplan. Chtěl jsem ho ujistit, že jeho vynález měl větší úspěch v budoucnu než za jeho života. Informace byly nastaveny do programu tak, abych se dostal na místo 20 minut před jeho smrtí. Přesun proběhl během milisekundy.

Přede mnou se zjevila místnost, kde měl vynálezce zemřít. Rozhovor s ním jsem podrobně zaznamenal na papír:

„Dobrý den,“ pozdravil jsem.

„Chlapče, co tady děláš?“ zeptal se vynálezce.

„Přicházím z roku 3840 a pomocí složitého procesu jsem se dostal až sem,“ odpověděl jsem mu. „Jsem tu proto, abych vám řekl něco o vašem vynálezu. Co se s ním děje v současnosti a jakou popularitu má. Také vám budu klást otázky“.

„Dobře, budu rád za každé optání,“ řekl mi starý vědec.

„Jak víte, vaše turbína dostala patent až v roce 1920,“ připomenul jsem Kaplanovi. „Bylo to velmi namáhavé hádat se a stát si za svým. Vy jste to však dokázal a v dnešní době je tato turbína nejpoužívanější na světě.“

„To je úžasné!“ zvolal Kaplan. „Jsem nadšený.“

„Mohu se zeptat, jestli jste patentoval i jiné vynálezy k tomuto stroji?“ optal jsem se ho.

„Ano, hned čtyři.“ odpověděl mi.

„Kdy jste tento vynález vyrobil?“ položil jsem mu další otázku.

„Někdy kolem roku 1912,“ řekl.

„Byl jste vynalézavý i v dětství?“ zeptal jsem se ho dále.

„Ano, vyrobil jsem si parní loď.“ zavzpomínal na dětství Kaplan.

„A co natáčení lopatek?“ vzpomněl jsem si na jeho největší vynález.

„To je na mé turbíně to nejlepší.“ řekl mi s hrdostí.

„Jaké povolání měl váš otec, ke kterému jste choval velkou lásku a

úctu?“ napadla mě další otázka.

„Pracoval jako železniční úředník,“ odpověděl.

„A můžete mi říct něco o vašem dětství a studiích?“ zněla další moje otázka.

„Narodil jsem se 27. listopadu 1876 v Mürzzuschlagu, vzpomínal vědec. „Vzdělávání jsem započal na Vídeňské Vysoké škole technické, poté jsem přešel do Brna na německou Vysokou školu technickou“.

„Jaká je vlastně vaše profese?“ napadla mě další otázka. „

„Jsem strojní inženýr,“ řekl. „A také jsem učitel. Byl jsem dokonce vedoucí katedry teorie a stavby vodních motorů.“ doplnil ještě Kaplan.

„A jak se váš vynález využívá?“ zajímalo mě dále.

„Používá se ve vodních elektrárnách na výrobu elektrické energie,“ poučil mě vynálezce a pokračoval „v podstatě je to lepší verze Francisovy turbíny.“

„Děkuji za odpovědi.“ ukončil jsem rozhovor. „To je vše.“

„Já také děkuji za novou informaci z budoucnosti, jsem teď konečně šťastný,“ byla jeho poslední slova.

Po této informaci zavřel oči do věčné temnoty. Škoda, zemřel tak mladý. Byla to silná osobnost s velkou vytrvalostí. S psychickými depresiemi odešel na onen svět. Snad po něm zůstane vzpomínka, která se každému vryla do paměti.

„Moment, ale jak se vrátím zpět?“ uvědomil jsem si najednou, že nemám nic, čím bych vyslal signál pro návrat. Budu muset v této době zůstat. Ale alespoň jsem zapsal historický okamžik, a to je opravdu skvělé!

Petr Kopulelý, 5. B

Popis zvířete

7. únor

Líbí se mi kulička.

Je malý. Má bílou barvu.

Má dlouhé vousky a (má dlouhá) očka.

Jí mrkvičky.

Mám ho rád, protože je krásně roztomilý.

Popis zvířete

Líbí se mi kůň. Je spíš menší. Má hnědou a bílou

bílou barvu. Má bílou lysinu. Má rád seno

Mám ho rád, protože je kamarád.

Popis zvířete

Líbí se mi křeček, je malý.

Má karamelovou barvu.

Je roztomilý. Má malý nos a uši.

Křeček má rád obilí a zeleninu.

Líbí se mi, že je krasný a protože je kamarád.

Popis zvířete

Líbí se mi pes. Je malý. Má šedou

barvu. Je ještě štěně. Je krasný. Má

rád gramule. Mám ho rád,

protože je sladký a je kamarád.

Adéla Šubková, 2.B

Popis zvířete

Líbí se mi koník. Je malý, a je hnědý,
má bílou lysinku a bílé ponožky. Má
hnědou hřívu a krásný ocas. Je krásný.
Mám ji ráda, protože je kamarádka a je
hezká. Připadá mi hebká. Líbí se jako
by tu byla se mnou.

Martin Šaněholský, 2.B

Popis zvířete

Líbí se mi štěně. Jmenuje se Tom. Je
malý, má velké ušičky. Má hnědou hlavničku
a ještě černou barvu na zadku. Má malé
uši a malé drápy. Má rád granule, je šunka
a salám, ještě mléko. Líbí se mi a je do
mávrka. Mám ho sakra rád, protože
je to štěně a protože ho máme doma.

ka!

Popis zvířete

Líbí se mi tygr,
je veliký. Je strážidlo
a má pruhy. A má rád maso.
Mám ho rád, protože je roztomilý.

Gabriela Janáčková

Popis zvířete

Líbí se mi koťátko. Je ještě malé. Je celá šedá
s černými proužky. Má černé oči a na
předních blápkách dva černé proužky.
Má rád mléko a myši. Mám ho rád,
protože je roztomilý a mazlivý.

Popis zvířete

Líbí se mi morča. Je malé. Je bílá, černá
červená a zelená. Má malé růžové ušičky a je
roztomilá. Má rád seno a nějakou zeleninu.
Mám ho rád, protože je roztomilý.

Popis zvířete

Líbí se mi pes. Je malý. Je hnědý s
černými škvábkami. Má černý čumáček,
má velké uši. Je rád pamlsky a
slyšel se kvílet.
Mám ho rád, protože mi hoš.

Soňa Špančíková, 2.B

HRA SE STÍNY

↓ S trochou nácviku můžete pobavit své přátele vytvářením těchto zvířat. Vše, co k tomu budete potřebovat, je jasné světlo, čistá stěna a vaše ruce.

VÍCEPOSCHOĎOVÝ HLAVOLAM

→ Toto je dvojrozměrný obrázek, o kterém si možná myslíte, že je trojrozměrný. Ujistěte se, že stránka je zcela plochá. Postavte se tak, aby světlo dopadalo z pravé strany, a podívejte se na obrázek z 45stupňového úhlu. To je ale překvapení – zdá se, že kostky vstávají ze stránky!

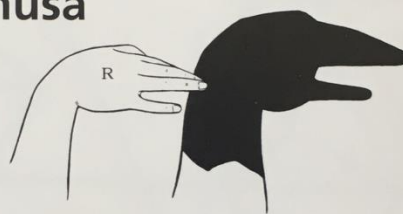
kůň

krokodýl

husa

los

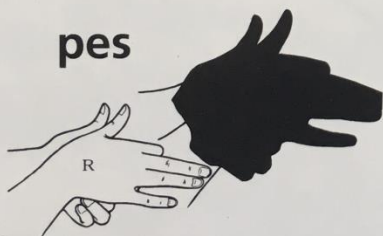
hlemýžď

králík

pes

datel

panter

klokan

Vtipy

- 1) "Pepíčku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?" "Protože jedna paní ztratila tisícikorunu." "A tys jí pomáhal hledat, vid'?" "Ne, stál jsem na bankovce a čekal, až odejde."
- 2) Víte co udělají Češi, když vyhrají MS ve fotbale? Vypnou Playstation.
- 3) Žena, která říká: "Nejsem na tebe našťvaná", je to samý, jako když zubař říká: "Nebojte, nebude to bolet."
- 4) Proč blondýna nedokáže napsat číslo 11? Protože neví, jakou jedničku má napsat první.
- 5) Sedí indián u vodopádu a kouká na svou ženu, jak pere prádlo. V tom z vodopádu spadne kámen jeho ženě na hlavu a zabije ji. Indián zkušeně: "To už je třetí pračka, kterou mi zničil vodní kámen."
- 6) "Michale, co jsi koupil babičce pod stromeček?" "Fotbalový míč." "Fotbalový míč? Vždyť babička nehraje fotbal." "Právě proto. Ona mi koupila knížky."
- 7) Přejde chlápek do hospody: "3 Rummy!", barman na to: "Proč 3?" "Tak víte, mám dva bratry a každý žije v jiném koutě světa a nemáme čas chodit spolu do hospody, tak každý, když jde pít, pije za každého." Takto chodí pravidelně, až jednoho dne přijde a říká: "2 Rummy!" "Co? Jste se pohádali s bratrem?" "Nene, já jsem přestal pít!"
- 8) Volá fotbalista otci: "Ahoj tati, dneska jsem dal 2 góly!" "No, to jo super a kolik to skončilo?" "1:1"
- 9) Kuba přijde domů celý promáčený. Matka se vyděsí: "Co jste to proboha prováděli?!" "Hráli jsme s kámošema na psa, já byl strom."
- 10) "Maminko, co to nosíš v bříšku?" "Miminko!" "A máš ho ráda?" "To víš, že mám!" "Tak proč jsi ho snědla?"
- 11) "Markétko, proč tvoje mladší sestra brečí?" Ptá se teta neteře. "Protože jsem jí pomáhala." "A jak si jí pomáhala?" "Pomáhala jsem jí sníst její čokoládu."

- 1 a) Napiš na pergamen zprávu pro zakladatele hradu Karla IV. Napiš mu, co se od té doby, kdy vládl, změnilo. Jak se ti žije v dnešní době. Zdali jeho stavby ještě stojí, co se s nimi děje. Nezapomeň na oslovení a svou pečeť, kterou si potom vytvoříš v dalším cvičení.

Vážený králi Karle IV.,

Měla bych vám oznámit, že vaše stavby do dnes stojí a jezdí se na ně dávali kurgány a celého světa. A změnilo se spousta věcí: třeba jsou elektronické věci. Napišeme buhem, ale propiskou nebo perem. Nemáme kočáry, ale auta a motocykly. Chodíme jinak oblečení. Udáváme a řeníme se posedějí. Ale by vaše věci byly určitě taky moc fajny. Vím, že si to možná nepřičete, ale byla bych ráda, kdyby ano. Napišu brzy. Loučí se s vámi.

Áááa Marasová ↓

KRÁSNE!

